

«NÅR LAG OG FLEKKER AV MALING PÅ ET FLATT LERRET BLIR TIL **tredimensjonal form»**

«Mitt sug er å gjengi det jeg ser, skape en tredimensjonal illusjon som samtidig fungerer som maleri», sier Nesodden-maleren Arne Borring som maler ute i all slags vær.

Av Hanne Liseth Foto: Arne Borring

Arne Borring er et sjeldent syn i våre dager der han står ute og maler i all slags vær, enten det er varmt eller bitende kaldt. Dette kan man også tydelig se i bildene hans. Arne Borrings vinterbilder, for eksempel, avspeiler de spesielle fargene og stemningene som man bare kan oppleve ute en iskald vinterdag. Han forklarer det slik: «Mer enn å avbilde tingene i seg selv, prøver jeg å forklare luften - rommet - rundt dem. Derfor arbeider jeg utendørs, midt i motivet, så lenge som mulig. Det kan ta dager eller uker før jeg vet hva slags vær det er i et bilde og hvilken tid på døgnet det er, men når jeg kommer til det punktet, finner jeg også som oftest løsningen på de fleste malertekniske problemene. Til slutt tar jeg bildet med inn i atelieret for å «rydde opp» og forsikre meg om at jeg ikke har blitt lurt eller blendet av virkeligheten. I atelieret er det bildet selv som er «sjefen.» – Hva gjør et landskap til et godt maleri? vil vi vite. Borring forklarer det slik: «Det er egentlig todelt; det er ikke tilfeldig hvilke landskap som tiltrekker meg. Den ene siden er personlig og handler om gjenkjennelse, barndom, et godt sted å være. Den andre siden er det som angår selve maleriet, motivet. Jeg velger et landskap som er et påskudd til maleriet. Finner et utsnitt av landskapet som er en god komposisjon. Et godt maleri er vel syntesen av tiden og den erfaringen jeg har opparbeidet meg, samt viljen til å trenge inn i stoffet – og til å overskride seg selv».

MELANKOLSKE BILDER

Bildene til Arne Borring viser ofte natur og kultur i forfall og mange oppfatter bildene som melankolske. Selv har han en annen oppfatning: «I den grad bildene mine handler om noe, handler de om tid. Jeg bruker lang tid, og når en står et sted en stund, skjer det noe med blikket. Når jeg begynner på et bilde, vet jeg ikke hva slags vær det blir, hvilken tid på døgnet det er, eller hvordan jeg skal forløse det malerisk. Uten dette elementet av grunnforskning ville nok mye av meningen bli borte. Jeg ønsker å gjengi en stemning. Den stemningen som fikk meg til å få lyst til å male bildet. Jeg tilstreber harmoni framfor det konfliktfylte».

Arne Borring er et sjeldent syn i våre dager der han står ute og maler i all slags vær, foto Trond Folchersahm

Arne Borring, Fra Stråholmen, 52 x 41 cm, 2001 privat eie
© Arne Borring/BONO 20014

Arne Borring, Fra Hasselskogen, 80 x 102 cm, 1998 tilh. Kragerø Kommune, © Arne Borring/BONO 2004

T.h: Arne Borring, Bånn i Bunnefjorden, 130 x 70 cm, 2002 © Arne Borring/BONO 2004

I DEN GRAD BILDENE MINE HANDLER OM NOE, HANDLER DE OM TID.

Arne Borring, Fra Solbakken, 60 x 115 cm, 1999 tilh. Kragerø Kommune, © Arne Borring/BONO 2004

INGEN NOSTALGIKER

For mange kan det se ut som om Arne Borring har tatt opp tråden fra 1880-tallsmalere som Harriet Backer, Christian Skredsvik og Christian Krogh. Selv sier han: «Jeg er ingen nostalgiker som lengter hundre år tilbake. Mitt anliggende er bildet i seg selv, maleriet som sådan. Mitt sug er å gjengi det jeg ser, skape en tredimensjonal illusjon som samtidig fungerer som maleri. For det finnes ikke noe mer abstrakt enn en illusjon av et tredimensjonalt rom på et flatt lerret. Det er ikke noe tre der, noe hus, vann eller fjelltopper. Det er bare lag og flekker av maling.»

- Har du noen tips til dem som vil male ute i naturen?

- Det viktigste er vel rutine. Huske alle tingene man trenger. En annen ting er at jeg har stor glede av å bruke en hvit parasoll. Dermed unngår jeg å få solen i øynene, unngår å se naturen i motlys, eller i direkte lys som også gjør noe med fargene, de forsvinner på en måte. - Hvordan opplever du å være figurativ landskapsmaler på dagens kunstarena?

- Det er ensomt. Det er vanskelig å bli sett, og kvalifisert kritikk er en sjeldenhet. Det jeg gjør, blir ikke sett på som kunst blant de toneangivende innen kunstlivet.

FOR MEG ER MIDDELET MÅLET. JEG LETER ETTER ET LANDSKAP SOM BÆRER
MULIGHETEN I SEG TIL Å BLI ET MALERI.

VAKKER OG TROLSK

Arne Borring maler ikke bare rundt ett tema. Han kan skildre den vakre og trolske skogsnaturen i «Fra hasselskogen» (innkjøpt av Kragerø kommune), den blåkalde vinterdagen og den melankolske kveldstimen i «Fra Solbakken» (innkjøpt av Kragerø Kommune). Arne Borring forteller: «For meg er middelet målet. Jeg leter etter et landskap som bærer muligheten i seg til å bli et maleri. Det finnes også en ekstra utfordring i dette. Fordi vi alle intuitivt kjenner naturlovene, er det uhyre begrenset hva man kan tillate seg uten å bryte illusjonen.»

OM ARNE BORRING

Arne Borring er født i Bærum i 1956 og bor nå på Ursvik på Nesodden. Han er maler, tegner og pianist. Han kom inn på Statens kunsthøgskolen som 19-åring, en av de yngste den gang. Han gikk malerlinjen under Rose, Eikaas og Ljøsne fra 1975-79. Før det gikk han på tegnelinjen på Oslo husflidskole under Alf Trana fra 1973-75. Arne Borring har hatt tallrike utstillinger og er innkjøpt av Statens kunsthøgskoles samlinger, kommuner og institusjoner. Han har mottatt en rekke stipend, bl.a. Harriet Backers minnefond.

Vil du se Arne Borrings bilder på nært hold, stillerhan ut i galleri Tonne i Oslo fra 9. – 24. oktober. Du kan også se mer på hans web-side: www.borring.no